

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri popoldne. Vse sline z izrednimi prilagami ter s »Kazipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vso leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 » 60 » » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez depozitne naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Vseje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primor.« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Še jedna beseda

K novemu občinskemu redu.

V številki za številko se zadirajo po obeh farovških listih proti novemu občinskemu redu, izkoriščevaje okolnost, da je bil načrt novega občinskega reda sprejet v zadnjem zasedanju deželnega zbora, v največji meri le proti trem naprednim poslancem, kakor da bi bili ti krivi, da je bil sprejet načrt. Ali ti niso krivi, marveč da je bil sprejet novi občinski red v zbornici, za to zadeva glavna krivda le klerikalce, kakor smo že dokazali. Če so nastopili solidarno, kakor je bilo zmenjeno pred sejo, potem bi bili zahtevali čitanje paragrafov novega občinskega reda, kar bi bilo pripravilo Lahe brez dvoma do tega, da bi se bili udali ter bi bil šel načrt nazaj v deželni odbor. Toda Gregorčič je snedel dano besedo, za čitanje se ni nič zmenil, in tako je bil sprejet občinski red kar en bloc. Gregorčiču je bil pač pred očmi le maneuver, katerega vprižori po zasedanju, da tako odvrne naše ljudstvo po deželi od tega, da bi premišljevalo, kako je hlapčeval dr. Gregorčič dr. Pajerju, kako je pomagal nalagati davkoplačevalcem nova bremena le za to, da je vstregel laškim kapricam, ter da se ni zameril svojemu pokrovitelju Pajerju, ki tako lepo plačuje klerikalno politiko iz deželnega denarja. Gregorčič je hotel imeti vsaj nekaj v rokali, s čemur bi razdražil duhove po deželi, in v to svrhu mu je prišel prav nov občinski red.

Gregorčičeva »Gorica« se sicer previdno ni hotela spuščati v nikako razpravljanje o minolem deželnozbornem zasedanju, marveč je le na sploh tuptat pohvalila slovenske klerikalne poslance, kako da so pridno delovali za blagor kmeta — dasi je vedela dobro, kako grdo laže. Na naše stvarne članke o zasedanju dež. zbora so molčali, ker pač niso imeli kaj odgovoriti, ali sedaj pa so osredotočili vso svojo hudobijo na občinski red. Za vse drugo so gluhi, vsa gonja gre le za občinskim redom. Proč z njim, kričijo, to je ne-

kaj strašnega, ta novi občinski red z dobro plačanimi tajniki itd. — poprej pa je prof. Berbuč zagovarjal novi občinski red in Gregorčiču ni bilo nič mar, da bi se bilo preprečilo sprejetje občinskega reda v zbornici, kakor je bilo zmenjeno. Sedaj naj se trudijo obči . e ternajpopravljajo Gregorčičevo lenobo in hlapčevanje, sedaj naj občine izposlušajo nespretno, ker se ni ljubilo Gregorčiču in pajdašem storili to že v zbornici, kakor bi bili prav lahko storili. Zakaj pa so poslanci?! Seveda potem bi bil ostal dr. Gregorčič brez orožja za hujskanje, in z nobeno rečjo bi ne bil mogel odvrniti javnosti od klerikalnega izdajškega delovanja v deželnem zboru. Tako pa se vsipljejo po farovških listih v številki za številko največje nesramnosti na napredne poslance, in Gregorčiču bije srce v neizmerni radosti, da more zopet udrihati in farbati svet, kakor je že njegova navada. Vrhunec falostva v tej gonji pa je dosegel pobožni »Primorski list« v svoji letošnji prvi številki, ko piše o občinskem redu med drugim:

»Možje! Davkoplačevalci! Ta načrt zakona je oseben, nevaren napad na vašo osebno prostost, to je napad na vaše premoženje!

Kdor plača, naj obrača! Kadar vam bodo plačevali tajnike tisti »Ljudski« zastopniki v dež. zboru, naj obvelja ta zakon — in še tistikrat ne! Mi upravičeno zahtevamo večje prostosti in oblasti za naše občine, a hoče se jim vzeti še to, kar je imajo!

Kar ti »zastopniki« ljudstva spišejo in sklenejo za zeleno mizo brez vednosti in odobrenje prizadetega plačujočega ljudstva, nima noben veljave! In kdo so ti »zastopniki«? ti poslanci, ki so sklenili novi skrajno krivični obč. red? To so možje, ki sede za bogato obloženo mizo, ki ne poznajo ljudskega gorja, ki se hočejo z našimi občinami, z našim ljudstvom igrati!

Kdo so ti zastopniki, ki jih je izbralo ljudstvo, da naj branijo njegove koristi? To so možje, ki nimajo sploh smisla — še manj pa ljubezni za ljudstvo.

Liberalci so ti možje!

Katoliško-narodni ljudski zastopniki so se protivili temu krivičnemu načrtu zakona, in zato — čast jim! Sramota pa

liberalnim zastopnikom ljudstva, sramota! Ako imate kaj časti v sebi, odložite svoje zastopstvo, katerega niste vredni, ker zlorabljate zupanje ljudstva! Ti pa, ubogo teptano ljudstvo, dvigni se, zavrni svoje izdajalce, ki ti ponujajo kamen mesto kruha! Občinski možje in davkoplačevalci sploh! Oglašajte se po vsej deželi!

Tako je govoril »Prim. list«. Jako ljubeznivo, kaj ne? Ker so zanemarili klerikalni poslanci svojo dolžnost, ker se niso nič brigali za nov občinski red takrat, ko je bil čas, ker se tudi v seji, v kateri je bil sprejet načrt, niso držali besede, da zahtevajo čitanje tako dolgega načrta, katero bi bilo z debatiranjem onemogočilo druge reči, ker smo stali takrat tik pred zaključkom zasedanja, — zategadel naj odstopijo sedaj napredni poslanci, »liberalci«! Pa naj kdo reče, da je neumen ta »Prim. list«! — In o bogato obloženi mizi govori. Pač znamenje, da je doma v farovžu!

Glavna krivda na vsem zadene klerikalne poslance, to je dogmno, to je dokazano. Vsa gonja po deželi je le hudoben izrodek klerikalne politike. Klerikalci se bojijo, da ne bi ljudje razmišljali o njih izdajškem delovanju, le za to hujskajo na tako nesramne načine, in drznejo se celo pozivljati napredne poslance, naj odstopijo, namesto da bi naslovili tak poziv na klerikalne poslance, Pajerjeve hlapce in prodance, ki imajo na svoji vesti neizmerno škodo, katero so povzročili našemu narodu na Goriškem baš v zadnjem zasedanju. Ti niso vredni le, da se jim kliče, naj odstopijo, marveč so vredni, da se jih z bičem požeene iz deželne zbornice....

Vso zadevo o novem občinskem redu smo pojasnili že zadosti obširno. Ako kdo koče kaj pisati, sicer priobčimo, glede napadanih poslancev pa bi bilo prav, da se oglašijo tudi sami, ako še ne bo konca neznanški hudobiji in peklenski zlobi črnih politikov.

Shod pri Rebku.

Na Vipavskem, 10. januarja 1905.

»Prim. list« in »Gorica« sta zamukala ter tuleč se zagnala s svojimi topimi rogovi

na nov načrt občinskega reda in poklicala sta na protest vse, »kar leze ino gre«. Oče Vidmar s svojimi nohtovi, pa vrli Pavlica, vneta za vse dobro na svetu, sta potegnili v svoj krog še gosp. Gruntarja, in zatrobili so na svoj veliki rog ter 8. t. m. zgnali k zaupnemu shodu k Rebku župane na Ajdovskem ter somišljenike (klerikalce).

Pavlica je pozdravil shod, zamijavkal vsled tolike nevarnosti, ki preti, potem dá predsedništvo Vidmarju, kateri je tudi v veliki žalosti in skrbeh vzdihoval nad pretečo grozovito nevarnostjo ljubi domovini. Zapisnikarjem je bil imenovan gosp. Medvešek iz Sv. Križa.

Ko sta Pavlica in Vidmar dala duška svojej očetovski brigi in sveti jezici, poprosil je besede gosp. Ig. Kovač, župan iz Ajdovščine. Praljal je zbrane očete, ali poznajo ta pekličani novi obč. red, na kar so seveda vsi mogočno odkimali, ker kedo naj bi silil očete starešine in župane, da bi se s takimi rečmi trudili in vkvarjali. Dokazal je potem on sam z obč. redom v roki, da isti ni tako slab in tak, kakor ga slikajo, ampak da je veliko bolji od prejšnjega. Tudi dobri tajniki so potrebni, a plačo jim odloča starestinstvo kakor zdaj. Mogel bi en tak tajnik po več bližnjih občin služiti in take tudi od vsake nekaj plače dobiti. Še marsikaj lepega je povedal. Toda raznim Pavlicam ne dišijo taki tajniki in taki paragrafi, ker se jim zdi, da je vendar le najboljše, če ima župan v rokah škarje in platno. Računi morajo nazadnje le »štimiti«.

Potem je poprosil besede g. Medvešek, kateremu je g. Vidmar branil je dati, ker ve, da ima glede obč. stvari in vsega prvi več v mezinu na levi nogi nego on v vsej svoji debeli glavi. No, sledujoč je vendar le govoril, strinjaje se deloma z g. Kovačem, deloma je šibal nemarnost g. poslancev, kateri so zvedeli za obč. red stoprav zdaj in katerim, kakor se vidi, ni v resnici več nič mar za nobeno reč v deželi.

Ti govori so na gospode pri mizi hudo delovali, zato je Vidmar vkazal, naj se kar vse podpiše. In gospodje, ko so videli, da je že resolucija v Gorici od g. Klavžarja, kateri jo je sam na shod prinesel in zaunjo perišče kron zahteval, sestavljena, ni bilo druge poti

— 40 —

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski.

(Dalj.)

Glej, kako stopaš čimdalje nižje; nekdanj bi ti še v glavo ne prišla podobna sredstva, katera vrhu tega vtegnejo biti še neuspešna, ter ti pusté končno le preziranje do samega sebe.

V resnici nekdanj, ko se je pripetilo, da sem slišal teto govoriti o gmotnih razmerah Kromičkega, ko je izražala svoj dvom nad ugodnim njegovim stanjem, mi je to povzročalo zmerom zopernost. Sluté, da bi utegnil on želeti kedaj od mene pomoči, ali povabiti me v družbo, pri trgovini, sem premišljeval, kaj bi v takem slučaju storil — in vsikdar sem storil sklep, da odločno odrečem pomoč in udeležbo — tako daleč namreč nisem hotel, da bi se v odnošaje med menoj in Angelico vmešal denar. Spominjam se, da sem v tem videl neko nežnost lastne narave in dokaz plemenitosti mojih občutkov. Dandanes pa je prišlo do tega, da se poprimem tega orožja, kakor bi bil kak bankir ter bi se vse svoje življenje bojeval z denarjem!

Sedaj neovrgljivo vidim, da so moje misli in moje ravnanje dokaj slabše od mene — in pogostoma se povprašujem, na kak način se godi to? Verjetno, da radi tega, ker ne morem priti iz blodenj. Ljubim plemenito žensko, moja ljubezen je velika, a vendar se iz te sestave porajajo krivice in blodnje, v katerih se

izgublja moj značaj, izgublja se celo plemenitost mojih živcev.

Ko sem nekoč odvrgetl v kôt moralo, ostalo mi je še zmerom nekaj... nekaj estetični občutek, s čegar pomočjo sem razločeval samo zlo. Danes nimam niti tega, ali bolje, to tiči onemoglo v meni. Ko bi bil vsaj ugonobil obenem v sebi zavest odurnosti! Toda ne! Imam jo zmerom v enaki stopinji, samo, da mi je nehala biti zavora ter mi služi samo za povečanje muk. Razun ljubezni do Angelice ni v meni prostora za nič drugega, toda zavest ne potrebuje prostora. Ona se zagnezdi tako v ljubezen, kakor v sovraštvo in bolezen, kakor se zagnezdi rak v bolnem organizmu.

Kdor še ni bil v mojem podobnem položaju, o njem ne more imeti niti pojma. Znano mi je bilo res, da iz ljubavnega zamotanja morejo nastati različne muke, toda nisem verjel zadostno vánje. Nisem verjel, da bi bile tako realne in tako hude, da jih ni mōči prenašati. Sedaj šele spoznavam razliko med »videti« in »verjeti«, sedaj razumem, radi česa je francoski mislitelj dejal: »Vemo, da moramo umreti, toda v to ne verujemo.«

Dne 12. malega srpana.

Danes imam žile razbite in šum v glavi, kajti pripetil se je slučaj, pri čegar spominu se trese v meni vsak živec kakor v mrzlici.

Dan je bil lep in večer še lepši ter polna luna. Sklenili smo napraviti izlet v Hofgastein, samo edina gospa Celina je hotela ostati doma. Teta, jaz in Kromički smo odšli k vratom na vrt ob vili, odkoder je Kromički odšel po voz k Straubingerju, midva s teto pa sva čakala Angelico, ki se je še mudila v hiši. Ker

je le dolgo ni bilo videti, sem stekel po njo ter jo našel na krivuljastih stopnjicah, ki držé iz prvega nadstropja vile na vrt.

Ker je mesec osvetljeval drugo stran vile, je tukaj vladala popolna tema, zato je Angelica stopala zelo počasi. Stopnjice so bile krivuljaste, prav navpične navzdol. Napočil je trenutek, ko je bila glava v enaki visokosti Angeličnih nog, in komaj sem jih zagledal. Že sem jih objel z rokami in z največjim spoštovanjem pritisnil na nje svoja koprneča usta. Zavedal sem se, da mi bo treba trpeti za to minuto sreče, toda nisem mogel in nisem znal se ji odreči. V ostalem, Bog sam vé, koliko je bilo spoštovanja na mojih ustih, katerih nisem mogel odtrgati od teh ljubljenih nog, in za koliko trpljenja mi je bilo to plačilo. Ko bi se Angelica ne bila branila, bi bil postavil njeno nogo na svojo glavo, v znamenje, da se jim oddam enkrat za zmerom v službo in sužnost. Toda ona se je umaknila nakrat navzgor, jaz pa sem stekel v enem hipu navzdol in začel sem klicati tako, da bi me teta, stoječa pri durih, mogla slišati:

»Angelica že gre, že!»

Ni ji ostalo ničesar drugega, nego priti na dan, kar je mogla storiti brez vsake bojazni, ker sem odšel naprej. V tem hipu je tudi dospel Kromički z vozom — Angelica vendar, pridruživši se nam, je dejala:

»Prišla sem prosit teto odpuščanja: premislila sem si ter nočem pustiti matere same. Odidite, gospodje, in jaz vas počakam s čajem.«

»Toda Celina se počuti izborna,« odvrne z lahno nezadovoljnostjo teta; »ona sama je predlagala ta izlet, poglavito radi tebe.«

kakor podpisati (proti novemu obč. redu). Podpisal je ni ajdovski g. župan in branil se je tudi črniški g. župan, drugi so pa menda vsi podpisali. Na tisti resoluciji je bil menda tudi poslanec g. Berbuč, ali vsaj gotovo vemo, da je za ta shod mnogo deloval. To povdarjamo zato, ker je nedavno prej nekemu županu zatrjeval, da obč. novi red je dober in da bi ne bilo prav protestovati. Zdaj pa vidite, kak mož je ta debeli in plahi podčavenski Janez!!

Iz vsega se vidi, da naši kler. poslanci se igrajo z ljudstvom. Toda pride dan maščevanja. Na vesti imajo mnogo bremen, ki so jih navaili na ramena davkoplačevalcev. Sklicali naj bi enkrat shod, da bi se razpravljalo, zakaj so si zvišali plače, da n. pr. Berbuč vleče za svojo ženjalno lenobo 4000 kron na leto in vsak dan ob zasedanju še 16 kron; zakaj so ustanovili hipot. banko, pri kateri vlečeta Belko in Lapanja težke tisočake in ljudstvo ima od nje pa — figo in davke; zakaj so dovolili kmetijski urad in dež. trtnico, ki je le za Lahe in nam očitno v škodo; čemu se daje podpora kmetijskemu društvu, in čemu se je dovolilo tako drago dež. norišnico, ki bo stala nad milijon kron; čemu se je nastavljal dež. inženir ter kako se skrbi za brezobrestna posojila; zakaj dež. odbornika ne izdelujeta svojih referatov, ampak poleg druge škode s tem podpirata pri dež. odboru indirektno rabo laščine in nemščine, čemu se dež. uradnikom poleg mastne plače dovoljujejo še visoke remuneracije itd. itd.?? Zaradi kaj takega skličite shod in sicer javen shod! Zakaj se bojite ljudstva? Svoja rejena telesa prinesite med ljudstvo; saj zlete troti ob lepem vremenu nekoliko na zrak. Lepo je v obilnosti in brezdelju pri Nežah živeti, a nam kmetom je življenje le en dolg delaven dan, in potrpljenje in red in spoštovanje in 4. zapoved in taka prokleta disciplina polagoma tudi pri nas mineva!

Domače in razne novice.

Za pogorelice v Čepovanu na novo došlo: Neimenovan dobrotnik v Lokavcu K 20; Jožef Cigoj, župnik v Ajdovščini K 10; Janez Vuga, vikar v Kozani K 25; Ivan Mozetig, vikar v Crauglio K 6; Josef Ušaj, kurat Banjšice K 10; župni urad v Tinjanu pri Kopru K 12; župni vikarjat v Borjani K 36; Ivan Pipan, župnik pri Sv. Antonu pri Kopru K 11; vikarjat Pliskavica K 12; župni urad v Zgoniku K 17; Jernej Kopač, svečar v Gorici K 10; Andrej Gergolet, župnik v Sv. Lovrencu K 30; Franc Franke, vikar v Oseku K 15-90; Farni urad v Biljani K 30.69.

Vsem darovalcem najpristrčno zahvalo.

A. Podgornik, J. Rejec.
župan. župnik.

V Tolminu je stopil v pokoj g. Iv. Širca, tamkajšnji večletni učitelj-voditelj. Na njegovo mesto je stopil g. Matija Kenda, nadučitelj v Volčah. V Volče pride g. Fr. Peternel iz Šebrelj.

Umrl je Iv. Fortis, c. kr. namestništveni svetnik v pokoju, ki je bival v Gorici okoli 20 let.

Velik strah pred Lahli. — Na tukajšnjem ženskem učiteljski se je bilo zgodilo nekaj strašnega!! — Pri telovadbi so zapele pri korakanju slov. kandidatkinje, menda iz četrtega tečaja, nedolžne Parmove „Mlade vojake“. Laške „frajlice“ so to pripovedovale okoli, in hitro so našli laški žurnalisti provokacijo, češ, v telovadnici na učiteljski se je pela sekolska himna. Nekaj groznega! — Ko je prišlo to do ušes g. ravnatelju, ni mislil takoj na nič drugega nego na to, da ugodil Lahom. Slovenke bi sicer pač smele peti slovensko pri nastopih, Lahinje pa laško, ali namesto da bi se bil postavil na tako stališče, je gledal le, da ugodil laškim pretiranim zahtevam, da se mora odpraviti slovensko petje pri vsakem nastopu. In res! Kakor se je svoj čas proslavil z „zaplankanim rajem“, ker je židovska babnica godrnjala po „Corrieru“, tako je sedaj hitro segel po slovenščini, je prepovedal ter nadomestil z blaženo nemščino. — Narobe svet pa tiči v tem, da je pri pouku nemščina v takih slučajih, pri izpitu se bo morala slov. kandidatkinja posluževati pa slovenščine. In naše kandidatkinje so določene vendar za slovenske šole! Čemu jih torej mučiti kar nakrat z nemščino za to, ker par pri-smojenih Lahov to zahteva?! Kaj tako neznamen mož je ravnatelj in šolski svetnik, da se uda že prav vsakemu pritisku od laške strani... Nó, pa koncem koncu ne čudite se: Gregorčičev prijatelj dandanašnji ne more drugače postopati!!

Vedno manj slovenščine na našem deželnem odboru. — Poprej so dobivali slovenski uradniki na deželnem odboru pri imenovanjih slovenske dekrete, sedaj dobi slovenski uradnik le laški dekret, poprej so prisegali slovenski uradniki slovensko, sedaj pa laško. Tako je pod zvezo Gregorčič-Pajer! — In nikdo se ne gane! Slovenska deželna odbornika molčita na vse zapostavljanje slovenskega jezika v deželni hiši, niti ust ne odpreta, da bi protestovala proti sistematičnemu odpravljanju slovenščine iz deželnih uradov. — Če že ne morejo ti klerikalci nič pridobiti, naj bi varovali vsaj to, kar smo imeli! — Postopanje njihovo pa je drugače umljivo! Zavezani so nasproti Pajerju, da mu morajo pustiti prosto roko — zato pa je pomagal Gregorčiču v državni zbor, zato je posadil klerikalce v deželni odbor in v deželno hipotečno banko ter jim dal tako kup svetlih kronic. In izdajalci molčijo!!

„Slovenec“ je ponatisnil našo notico pod enakim naslovom tam koncem 1. leta, naj pcnatisne še to!

Martin Krpan. — Dramatska pripovedka s petjem in plesom. Spisal Fr. Govekar, godbene točke priredil Ciner.

Slovensko slovo bogati leto za letom, izvirna produkcija je v vsakem oziru zadostna in tudi slovenska umetnost se je začela premikati dalje in višje. Le slovenska

dramatika še ni dosegla tolike stopinje, da bi zadoščala vsaj domačim potrebam, kaj še, da bi stopila preko slovenskih mej. Krivdo je morda iskati predvsem v značaju našega naroda, ki je nagnjen predvsem k petju — zato dobivamo leto za letom cele kupe novih, včasih malovrednih pesniških zbirk — in pa v dejstvu, da imamo Slovenci pravzaprav eno samo gledališče, ki more biti gojilnica in učiteljica slov. dramatikov. Krivdo pa je iskati tudi v tem, da se dramatično slovstvo ne pospešuje ter da nimamo nikakih ustanov, ki bi razpisavale nagrade. V tem oziru se ne stori v Sloveniji nič. Rusi, Čehi, Poljaki, Srbi in Hrvatje žrtvujejo za izvirno dramatično umetnost ter imajo zato dovolj dobrih dram, le v Sloveniji ne misli nihče na podporo domačih dramatikov, ki so navezani zategadel k večjemu na knjigotržce.

Slovenska izvirna dramatika je bila do zadnjih let v povojih, saj niso imeli naši pisatelji srečne roke pri izbiranju dramatskih snovi ter so bili tudi premalo seznanjeni z dramatično tehniko. Znani niso, da se je treba tudi v gledališču držati pristnega narodnega življenja. Novo in pravilno pot pa je nastopil g. Fr. Govekar s svojimi zares narodnimi igrami, kakor „Deseti brat“, „Rokovnjači“ itd. in si tako pridobil dobro ime prvega in pravega narodnega dramatika. Kakor pri drugih narodnih, je tudi pri nas še najbolj priljubljena igra, vzeta iz sredine naroda, in tudi pri nas še ne bodo zamogle tako kmalo priti do veljave vsiljene drame modernih svetovnih avtorjev. To se je videlo pri Finžgarjevem „Divjem lovcu“, ki je na istem polju za Govekarjem z uspehom nastopil in prodr.

Sedaj pa je nastopil g. Govekar zopet s svojim novim dramatskim delom pred slov. občinstvo, z „Martin Krpanom“.

Ta nova dramatska pripovedka, na podlagi slov. narodnih pravljic in junakov ter z ozirom na jugoslovanske narodne pesmi o kraljeviču Marku spretno sestavljena satira na prežalostne, nesloge in razpore polne politične razmere, kjer se bore med seboj sebični voditelji strank, mej tem ko prodira črni neprijatelj vedno hujše v sredino pokrajini ter ubija najboljše sinove, kakor Nemštvo naše rojake na Koroškem, Štajarskem in drugod. Mladina zahteva torej od cesarja novih ter modernih voditeljev iz naroda, sicer izgine narod pod navalom sovragov. To aktualno tendenco porabil je g. avtor za poetično narodno pripovedko, ki kaže boj med Slovincem in Zamorcem. Boj se konča z zmago kmeta Krpana, in simbol luči in svobode premaga simbol teme in nazadnjaštva. Poleg tega vpletel je dramatik še persiflazo na politične razmere v našej državi, na vseučilišče v Inostu in v Trstu in na nevhvaležnost naše vlade napram požrtvovalnosti Slovencev, ki odbijajo že stoletja vse sovražne navale le v korist našega cesarstva. Ta satirična simbolnost in tendenca poetične slovenske pripovedke je bila našemu občinstvu takoj jasna,

ter je bila sprejeta ta nova igra Govekarjeva z navdušenostjo. Vzlic tendenci, ki je sicer fino prikrita in zavita v burno, spletk in humorja polno dejanje, pa včinkuje pripovedka ne le dramatsko efektno, nego tudi narodno idealno navdušuje. Tudi tehnično je pripovedka izvrstno sestavljena. Vse osebe so markantno karakterizovane, in nje glavni junak je v celem igri logično predstavljan. „Martin Krpan“, ta najnovejša pripovedka Govekarjeva, je tudi gotovo najboljšje njegovo dramatično delo in se bode nedvomno v kratkem pokazala tudi na Goriskem odru in drugod, koder imajo le količkaj dobre igralce in pevske moči, da predstavljajo lahko večje drame. V Ljubljani je pripovedka dvakrat t. j. 6. in 7. t. m. napolnila gledališče in je moralo več sto oseb oditi brez vstopnic. Občinstvo je sprejelo to novo, pristno nacionalno, duhovito in zabavno igro z velikim veseljem in zasluženim pohvalo.

Od predstavljalnega osebja so se posebno odlikovali g. A. Verovšek kot Krpan, g. Tišnov kot princ Andrej, g. rež. Ad. Dobrovolny kot cesar, g. Dragutinovič kot pravi Brdavs, g. Nučič kot Vladimir, gospd. Spurna kot Nežika, itd. Pevske in plesne točke je izborno priredil g. Ciner po jugoslovanskih narodnih motivih. Intendencia pa je poskrbela krasnim plesalkam čarobne kostume odalisk ter je vso igro dostojno opremila. S. H.

Za vozniške iz gor je po zimi težko. Pot je slaba, zato večkrat zakasnijo. V Solkanu so dobili te dni komaj prenočišče. Krmar s početka ni hotel odpreti, češ, da ne sme imeti ljudi v krčmi čez uro, da je bil kaznovan ter se boji nove kazni. Vozniki pa bi radi imeli toliko ugodnosti, da bi se mogli pokrepčati tudi v urah čez policijsko uro ter spraviti živino v kraj. Prav bi bilo, da se jim ugodijo kolikor mogoče.

Oznanilo c. kr. finančnega ravnateljstva v Trstu z dne 1. januarja 1905., s kojim se znova razglašajo veljavni roki za plačevanje raznih neposrednih davkov, kakor tudi posledice zanemarjanja istih. — Finančno ravnateljstvo naznanja vsled postave z dne 9. marca 1870. drž. zak. št. 23., da se sledeči davki imajo v tehle rokih plačevati: a) zemljarina v mesečnih obrokih in to prvega vsakega naprej; b) hišno-razredni kakor tudi hišno-najemni davek zunaj mesta Trsta v mesečnih rokih, in to prvega vsakega meseca naprej; v mestu Trstu in okolici pa se mora plačati hišno-najemni davek 1. marca, 1. junija, 1. septembra in 1. decembra; c) 5% davščina od hiš davka prostih radi zidanja se ima v oni rokih, kakor hišno-najemni davek t. j. v Trstu in okolici 1. marca, 1. junija, 1. septembra in 1. decembra, zunaj Trsta pa prvega vsakega meseca naprej plačati; d) obč. pridobarina se ima plačati za vsako četrtletje naprej 1. januarja, 1. aprila, 1. julija in 1. oktobra. Istotako treba plačati pridobarino od javnemu dajanju raču-

(Dalje v prilogi.)

»Dà, toda...« je pričela Angelica. Med tem se Kromicki približa k vozu in poizvedevši, za kaj gre, reče suho:

»Prosim, ne delati ovir...«

Angelica se vsede za teto v voz ter ne odgovori niti besedice.

Navzlic vsemu ganutju sem obrnil svojo pozornost tudi na ton Kromickega in na molčečo ubogljivost Angeličino, a obrnil sem jo glavno radi tega, ker sem že zarano zapazil, da je bilo njegovo občevanje ž njo se hladnejše nego poprej. Očividno so oni nepoznani mi razlogi nesporazumljenja, ki so že enkrat vrgli hlad med nju, ponovili se znovič še z večjo močjo. Toda nisem imel časa misliti na nje; sveži utisi teh poljubov, ki sem jih pritiskal na Angeličine noge, so me vsega prevzeli. Začutil sem obenem razkošje, radost in bojazen. Z razkošjem sem se lahko spoprijaznil, ker sem ga začutil vsikdar, kadarkoli sem se dotaknil njene roke. Toda od kod se je vzela v meni radost?... Iz tega, da sem uganil, da se ta neupogljiva in neomadeževana Angelica ni utegnila povsem ubraniti pred menoj in da si v tem hipu mora govoriti: »Tudi jaz stojim na strmini ter ne morem zreti ljudem naravnost v oči: evo, pred trenutkom se je nahajal pri mojih nogah človek, ki me ljubi; jaz pa moram biti nekoliko njegova sokrivka, ker ne grem k možu in mu ne povem: »karaj ga in vzemi me!«

Znano mi je bilo takisto, da ona tega ne more storiti, ne da bi razdrila rodbinske odnošaje, in najsi bi tudi mogla, ne storila bi tega z obzirom na posledice, kakoršne bi njena pritožba morala izvabiti med menoj in Kromickim. In neki glas mi je šepetal potihoma: »Kdo véj, koga se ona bolj boji razžaliti?«

Njen položaj je bil v resnici izjemen, jaz pa sem se okoriščal ž njim z vso zavestjo, brez večjih spod-

tik, nego so spodtike vojskovodje, ki se ob času vojne okoristi z neugodnim položajem sovražnika. Vpraševal sem se samo: »Ali bi storil to tudi tedaj, ko bi vedel, da te Kromicki požene na odgovornost?« Ker sem si mogel vestno odgovoriti: dà! — sem sodil, da se mi za druge ozire ni treba brigati.

Ne!... Kromicki vzbuja v meni bojazen samo s tem, da mi more vzeti Angelico in jo odpeljati Bog vé kam. Pri sami misli na to se me polasčuje obup.

Toda v tem hipu sem se bal v tem vozu pred vsem drugim Angelice. Kaj bode jutri? Kako ona to sprejme? Ali kot predrznost, ali kot pojav spoštovanja in oboževanja? Začutil sem nekaj takega, kar čuti pes, kateri, povzročivši kaj slabega, se boji, da bo tepen. Sede Angelici naproti sem si prizadeval v trenutkih, ko je svetloba lune padala na njeno lice, odčitati to, kar me pričakuje. Zrl sem na njo tako pokorno, bil sem tako reven, da sem pomiloval samega sebe, in zdelo se mi je, da me tudi ona mora pomilovati. Toda ona me ni gledala, marveč je pozorno poslušala, ali vsaj kazala, da posluša to, kar je govoril teti Kromicki, kateri ji je pripovedoval obširno, na kak način bi dosegel največji dobiček, v slučaju, ako bi Gastein bil njegova last. Teta je kimala z glavo, on pa je ponavljal neprestano: »ali ni res, kaj?« Bilo je očividno, da hoče vlti v njo prepričanje o svoji duševni spretnosti in da iz vsakega groša zna narediti deset.

Pot v Hofgastein je le nekaj žleb vrezan v skalo ter se vije nad propadi v številnih ovinkih. Svetloba meseca je padala, kakor so ti ovinki nanegli, neprestano sedaj na naju, pa zopet na gospe. Na Angeličinem licu sem videl samo neko nežno otožnost, toda že to me je navdajalo s tolažbo, da izraz njenega lica ni bil surov. Niti enkrat me ni naravnost

pogledala; krepčal pa sem se z mislijo, da kadar sama sedi v senci in svetloba pada náme, da me takrat morda ogleduje in pravi sama sebi: »Vendar me nihče na svetu tako ne ljubi kakor on — a nihče obenem ni tako nesrečen.« Kajti to je tudi bilo res.

Oba sva molčala. Govoril je neprestano samo Kromicki; njegove besede so se mešale s šumom reke, ki je tekla na dnu brezna ter s hitrim škripanjem zavore, katero je voznik vsaki hip vtikal pod kolesa. Ta škripot je zelo dražil moje živce, toda pomirjala jih je takoj topla in jasna noč. Rekel sem, da je bila polna luna; mesec se je povspel na obnebje in glaval po prostranstvu, razsvetljuje čope Rocksteinkogla, lednike Tischlkara in strma rebra Grankogla. Sneg na temenih se je lesketal v jasno-zeleni, rudninasti svetlobi, in ker so rebra, ležeča nižje, se zlivala s temo in nočjo v sivkasto gručo, se ti je zdelo, da ona snežna jasnost visi v ozračju, ter je videti tako lahka, kakor ne bi pripadala več zemlji. V tem je bil tak čar in mir ter bilo nekaj tako vtišljivega v teh zapornih gorah, da so mi nehote prišle na misel besede:

»V takih trenutkih, oh! se dvoje sre joče,
kar imata si odpustiti — si odpustita,
kaj imata pozabiti — pa pozabita...«

A pravzaprav mi je ona imela oprostiti samo to, da sem poljubil njene noge; ko bi ona bila blagoslovljen kip ter bi stala v cerkvi, bi tudi ne imela pravice, se jeziti radi takega dokaza časti. Mislim sem si, kadar pride do pojasnil, pa ji to povem, ker jo to mora prepričati.

(Dalje pride.)

nov podvrženih podjetij v štirih enakih 1. januarja, 1. aprila, 1. julija in 1. oktobra...

Kedro navedenih neposrednih davkov ne plača najpozneje v 14 dneh po preteku roka...

Nagle smrti je umrl mitničar Ušaj v Tivoli pri Gorici. Zvečer mu je bilo slabo...

Časniška vest. — Od 10. t. m. izhaja zopet dunajska slovanskim interesom jako naklonjena...

Splošna in enaka volilna pravica. — Znano je, kako kričijo klerikalci na Kranjskem o splošni in enaki volilni pravici...

In pri „Slovenca“ se vendar toliko povdarja „ljudska volja“, vse za ljudstvo, ljudstvu pravice, splošno in jednako volilno pravico...

Sladkor se podraži. — Društvo jestvinarjev naznanja, da se podraži od 16. t. m. sladkor za 4 v pri kilogramu...

Vseučilniško vprašanje. — Sedaj ko se Lahi tako gorko potegujejo, da bi dobili v Trst svojo pravno fakulteto...

samo na sebi mnogo pridobilo s fakulteto v Trstu, in se da s tega stališča prav ugodno pisati za Trst, ali res je pa tudi, da ostane le Ljubljana naše kulturno središče...

Ali bržčas je vse tako razpravljanje neumestno, ker Lahi ne dobijo svoje fakultete v Trst, kakor se pač razvidi s stališča vlade...

Koncert pri „zlatem jellenu“. — Preteklo nedeljo je bil v velikem salonu hotela „pri zlatem jellenu“ večerni koncert vojaške godbe...

Jutri zvečer v nedeljo bo od 8. ure naprej zopet vojaški koncert. Vstopnina 40 v.

Hišnik v „Trgovskem domu“. — V „Trgovskem domu“ je razpisana služba — hišnika. Upokojeni orožniki ali drugi inteligentni prosilci imajo prednost.

Ponudbe na tukajšnje „Trgovsko-obrtno zadrugo“. Več pové oglaš.

Prvi veliki ples v „Trgovskem domu“ bo na predvečer pred Svečnico dne 1. februarja. — Natančneje prihodujče.

V zapore je hotel na vsak način neki Štefan Strgar iz Bat. Prišel je na policijo v Gorici ter rekel, da je nepopoljšljiv človek in nepridiprav ter da naj ga zapro. Seveda so se mu na policiji smejali ter ga poslali, naj gre, kamor hoče.

Izpred sodnje. — Ivan Volk iz Gradišča je imel v Avčah peč, kjer je pekel kruh. Ker je odšel od tam, ne da bi bil plačal svoje dolgove, so ga naznanili sodnji. Pri obravnavi pa se je dokazalo, da je pred odhodom obljubil vrniti se ter storiti svojo dolžnost, vsled česar je bil oproščen obtožbe.

Peter Turek iz Gabrij je brenil Franca Pegana tako močno, da je bil obtožen težke telesne poškodbe. V Gorici pa niso smatrali zdravniki poškodbe za težko, vsled česar so prisodili obtožencu le mesec dni zapora.

Na dan Vseh svetih je šla večja družba lovecev iz Gradišča ob Soči na lov v Brumo. Ko so prišli na mesto, kjer so hoteli loviti, je prišlo do njih več mladeničev, ki so jim pretili, da tam ne smejo loviti, končno so morali lovci celo bežati. Radi tega je bilo obtoženih 6 mladeničev. Eden je bil oproščen, ker ga sploh poleg ni bilo, drugi pa so dobili ječe od 4 tednov do dveh mesecev.

Uzoren občinski redar. — V Višku na meji imajo občinskega redarja, ki na čuden način izpraznjuje gostilne ob policijski uri. Te dni je pil do 10. ure, potem pa se hitro oblekel v policijsko uniformo ter stopil v neko gostilno mahaje z rokama na desno in levo, da bi tako izpraznil gostilno. Ali gostje so ga grdo gledali in moral je bežati.

Ogenj na Blanči. — V sredo popoldne je zgorelo Karola Grusovinu na Blanči okoli 70 kvintalov slame. Trije otroci 2—3 let so se igrali na dvorišču z žveplenkami ter prižgali slamo, ki je začela goreti. Prišli so gasiti ognjegasci iz mesta. Ker se je govorilo, da je nastal velik požar, se je nabralo vse polno občinstva na Blanči.

Mina je eksplodirala ter ranila 21-letnega delavca Antona Kumarja iz Bat, in sicer v obraz tako, da ga je močno poškodovala. To se je zgodilo pri delu za novo železnico med Solkanom in Plavmi.

Škoda, ki je nastala svečarju g. Kopaču v ulici sv. Antona po požaru v sredo na jutro, znaša okoli 2500 K, pa je krita z zavarovanjem.

Opozorjamo na prilogo, pridjano „Soči“ v številki v sredo. Zeleti je, da bi se prodale tam označene parcele Slovenem. Vsa pojasnila daje g. Krebelj v tobačni trafiki, Kapucinske ulice 1.

Javni ples priredijo fantje zidarji dne 22. januarja 1906. na Gradišči (pri Renčah) v dverani g. Alojzija Kerševana, sviral bode odelek goriške godbe.

Pevsko in bralno društvo „Vinograd“ v Vrtovinu bo imelo svoj redni občni zbor dne 15. t. m.

pop. ob 3. uri v društvenem prostoru v gostilni g. Fr. Birse. K obilni udeležbi vabi odbor. —

Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni priredi v nedeljo, dne 15. prosinca 1905. v dvorani „Narodnega hotela“ javno predavanje „o sokolstvu“. Predaval bode podstarosta ljubljanskega „Sokola“, brat dr. Vladimir Ravnikar. Začetek točno ob 1/8. uri zvečer. Vstop vsakomur dovoljen. — Odbor.

Vabilo k občnemu zboru ženske podružnice sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico, kateri se bo vršil v nedeljo ob 4. uri popoldne v občinski dvorani v Ajdovščini.

Na občnem zboru „Čitalnice“ na Ponikvah dne 8. januarja so bili izvoljeni: Predsednikom: Franjo Štrukelj, podpredsednikom: Dragotin Kobal, tajnikom: Ivo Špič, blagajnikom: Janez Kobal, odbornika: France Laharnar in France Rijavec. Namestnika: Jeklin Ivan in Laharnar Jurij. Nadzornikoma Kofol Anton in Medved Jaka.

Bralno in pevsko društvo „Školj“ v Šmarjah bo imelo v nedeljo svoj letni redni občni zbor v svojih prostorih. Dnevni red po pravilih. K obilni udeležbi vabi odbor.

Rokodelsko podporno društvo v Lokavcu pri Ajdovščini je imelo svoj redni občni zbor dne 8. t. m. Izvoljeni so predsednikom Avg. Kovač, podpredsednikom Anton Kompara, tajnikom Jos. Lokar, blagajnikom Jos. Kovač. Zborovanje se je vršilo v najlepšem redu. Zahvalilo se je med drugim častnega uda g. Iv. Boleta, ki je daroval društvu v preteklem letu 50 K. Društvo ima odbor, od katerega je pričakovati najlepšega in plodonosnega delovanja.

Odpri lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Kürner.

Profesor Tuncliff, jeden najodličnejših londonskih zdravnikov, kateri je postal glasovit z uporabo moderne terapije, je konstatoval pri 150 bolnih, kateri so iskali pri njem pomoči proti protinu in revmatizmu, da je tudi pri najhujih bolečinah vporabljal znano Zoltanovo mazilo z najboljšim vspehom. To mazilo se dobiva v vseh večjih lekarnah ter stane steklenica 2 K. Direktno razpošilja izdelovatelj lekarnar Zoltan, Budimpešta.

Vojna med Rusi in Japonci.

Angleški listi pričbujejo izjavo adjutanta Roždestvenskega, ki je dejal, da je brodovje pri rtu „Dobre nade“ prestalo hud vihar, a nobena ladja ni bila poškodovana. Cilj brodovja je Vladivostok, kamor pride brodovje začetkom marca. Po indijskem oceanu bo brodovje plulo štiri tedne. Roždestvenski je vé, da so odpule japonske ladje z namenom, da ga napadejo ter je vse potrebno preskrbel, da ga ne presenetijo. Brodovje ima brezžični brzojav, ki mu omogočuje občevanje v daljavi 75 milj.

Stesijeve besede o kapitulaciji. Pri sestanku generalov Steslja in Nogija je izjavil Steselj, da je pravi vzrok te vojne iskati v tem, da Rusi niso poznali prave lastnosti in zmožnosti japonskega vojaka. On je kapituliral, ker bi mogel trdnjavo z ogromnimi žrtvami držati samo še nekaj dni. Preobrat v obleganju se je izvršil, ko so Japonci dobili nove dvanajstpalčne topove. Steselj je bil presenečen, ko je slišal o neuspešnih mandžurske armade, in izjavil, da je v sedanjih okolnostih popolnoma nepotrebno, da bi balistično brodovje nadaljevalo svojo pot na Daljni Vztok.

Uničenje ruskih zastav. Kakor se poroča iz Petrograda, je poslal general Steselj carju Nikolaju brzojavko, v kateri mu sporoča, da je dal neposredno pred kapitulacijo sežgati vse zastave, ki so bile vse že od sovražnih krogel razstreljene in raztrgane. Japonci niso dobili v roke nobene vojaške zastave. Pri uničenju zastav je bila navzoča vsa posadka in pretresljiv je bil prizor, ko se je vojaštvo za vedno poslavljalo od svojih praporov, pod katerimi se je junaško borilo celih enajst mesecev.

Japonska proti Francoški? „Echo de Paris“ pravi, da ima senzacijonelne listine, iz katerih se brez dvombe razvidi, da je Japonska pripravljena napasti Francoško v Indokini. List smatra za patriotično dolžnost, da priobči te dokumente, da izvedo o stvari vsi Francozi.

Steselj in Nogi fotografirana. Po razgovoru povodom predaje Port Arturja sta se dala generala Steselj in Nogi, kakor javljajo iz Londona, fotografirati. Steselj je za glavo višji kakor Nogi.

Kako je bilo v Port Arturju zadnje tedne pred kapitulacijo.

Kitajci, lastniki džunk, opisujejo življenje v Port Arturju v zadnjih tednih tako: „Hiše so vsled neprerestane bombardiranja močno poškodovane, razrušene, popravljanje močno poškodovanih ladij je vsled pomanjkanja delavcev in inženirjev nemogoče. Delo v dokih je popolnoma ustavljeno. Mrličje pokopavajo kitajski „Kuli“, a ti ne morejo zmagovati svojega dela; mnogo trupel leži nepokopanih in jih žro psi. Posadka dobiva le črnega kruha in vodo za vsakdanji živež. Zelenjave ni nikake, meso konj in psov uživa se kakor posebna delikatesa, vreča moke stane 18 rubljev. Ljudje podirajo hiše, da morejo rabiti ta les za kurjavo. Tri hospitalne ladje so se pogreznile, ne da bi bili mogli rešiti bolnike, ki so se nahajali na njih.

Odhod ruskih vojakov iz Port Arturja.

Reuterjev urad poroča iz Nogijevega glavnega taborišča z dne 6. t. m.: V dolgem sprevedu je došla še ostala ruska portarturška posadka — 5000 mož — iz tabora v Golobjem zalivu na kolodvor v Čanlingu. Spreddaj so se v štirih vozovih peljali štabni častniki. Ostali oficirji so korakali ob strani moštva. Vojaki so bili videti zdravi, a vendar so se jim poznali sledovi trpljenja in hudih naprov. Pretresljiv in genljiv je bil prizor, ko so ti junaki, izmučeni, bleđi kakor smrt, korakali ob japonski fronti. Japonski vojaki so jim izkazovali vse predpisane vojaške časti in jim nudili piva, jedil in smodk. Iz Londona pišejo: Ruska posadka je odkorakala iz Port Arturja v oddelkih po sto in sto mož. Bil je to ledenomrzol dan in leden zapadni veter je pihal, da so se vojaki tresli na celem telesu, ki je bilo zavito v raztrgane uniforme. Njih obleka je bila s krvjo oskropljena, mestoma raztrgana ali za silo zakrpana — jasna priča junaške obrambe. Kakor sence so se pomikale te suhe, sključene, oprušene postave bleđih lic, z očmi brez življenjskega bleška, mimo japonskega tabora in, kdor bi jih ne poznal, bi jih nikdar ne smatral za vojake ruskega carja. Ponosno z visoko dvigneno glavo, s potegnjnimi sabljami so ob njih strani korakali častniki, zaviti v dolge sive plašče. Semtertja se je slišalo kako povelje, toda vojaki niso poslušali nanj, saj so bili izmučeni skoro do smrti in jedva so še mogli gibati svoje ude.

Admiral Skrydlov

je odpoval iz Vladivostoka v Petrograd. Pri odhodu je rekel, da doživljuje Vladivostok v kratke velike dogodke. Želi mu pa v slučaju, da se bo moral braniti, takih junakov, kakoršne je imel Port Artur.

Kapitulacija Port Arturja in Vejhajvej.

Kapitulacija Port Arturja bi mogla imeti neprijetne posledice tudi za Angležko. Čim bi Rusija izgubila Port Artur, bi morala Anglezka zapustiti luko Vejhajvej, ker je isto dobila Anglezka v svojo oblast od Kitajske v pekinkzi pogodbi od 1. jul. 1898. za toliko časa, dokler bo Port Artur v ruski oblasti. No, danes se ne more še konečno govoriti, da je Port Artur za Rusijo izgubljen, to vprašanje se reši, ko bo sklenjen mir med Rusijo in Japonsko. Anglezka je vložila v vejhajvejsko pristanišče milijone, toda eventualno mora ista računati, da bo morala Kitajski vrniti Vejhajvej.

Za časa obleganja

Port Arturja je našlo smrt po novejših poročilih 23.000 mož ruske posadke. 10.000 je bilo ubitih v boju, drugi pa so umrli za raznimi boleznimi. Med vojaki je bilo 10.000 Poljakov, ki pa baje niso kazali posebne hrabrosti?

Admiral Dubasov priporoča mir.

Admiral Dubasov, član hullske komisije, je rekel uredniku „Echo de Paris“: „14 dni bo, ko sem carju predložil projekt za reformo mornarice. Namen je, da si zagotovimo nadvlado na morju. Naša nekdanja pomorska moč na vzhodu je v razvalinah. Tudi, ko dobi Roždestvenski tretje brodovje, ne more začetni ničesar važnega. Jaz sodim, da se bližamo miru. Port Artur in od Japoncev zasedeni deli Mandžurije ostanejo Japoncem. Toda ta mir more imeti le značaj provizorija. Ko bomo imeli močno brodovje potem prične revanž z vsemi triumfi v naših rokah.“

General Steselj

se povrne v domovino preko Francoške. Izkrca se najbrže v Marsilji ter odpotuje preko Pariza v Petrograd. Francoška vlada namerava sprejeti ruskega junaka z veliko častjo.

Port Artur — svobodna luka?

V Pariz so došla poročila, ki zatrjujejo, da nameravajo Japonci Port Artur odpreti mednarodni trgovini. Dosedaj se tujim ladjam še

ni dovolil vhod v luko. Japonci pravijo, da doslej vsled nepreštanih viharjev še niso mogli odstraniti vseh min, vsled česar je za ladje še vedno nevarno, se približati Port Arturju.

Zadnje vesti.

Steselj je zapustil Port Artur dne 13. t. m. ter se odpravil na pot v domovino. — Čuje se, da namerava Kuropatka začeti v najkrajšem času z ofenzivo.

Razgled po svetu.

Novi brambeni zakon. — Novi brambeni zakon določa načeloma dveletno službo. Ker pa se pomnoži število novincev in podčastnikov, bode takoj prvih stroškov okroglo 207 milijonov in na leto se pomnože za 110 milijonov kron. Ali odtehtajo koristi dveletne službe toliko večje redne troške, o tem odločita avstrijski in ogerski državni zbor. Najvažnejša določba v novem zakonu je razvrstitev potrjenih novincev v stalno armado, dež. brambo in nadomestno rezervo. Doslej je prišla v rezervo polovica potrjenih, torej okrog 125.000 mož. Od teh jih je bilo komaj petina oproščenih, o drugih je določal zreb. V tem oziru bode novi zakon boljši. Med stalno armado in deželno brambo ne bode razlike. Drugo leto za prostovoljce, ki niso napravili izpitov, odpade.

Vzgojalšče vegetarijancev. — Vseučilišni profesor Baron je zapustil celo svoje premoženje 440.000 mark mestu Vratislavi za vzgojalšče otrok na vegetarijanski način. Najprej je bil ponudil to ustanovo mestu Berolinu, ki jo je pa odklonilo. Dosedaj je v nenavadni zavod sprejetih osem otrok, dve deklici in šest dečkov.

15.000 K je moral plačati, ker je ni poročil. — Sin nekega tovarnarja na Dunaju, Beno M., se je bil zagledal v neko čedno deklico Gizelo iz spoštovane rodbine ter ji obljubljal, da jo vzame, ali le v ta namen, da jo je zapečjal. Dekle je moralo od hiše. Vložila je čez čas tožbo za odškodnino 50.000 K, da se ji tako poravnava škoda, nastala vsled tega, ker Beno ni držal besede, da bi jo poročil. Sodnija je prisodila zapečljani deklici odškodnino 15.000 K. Vsa stvar je šla do najvišje inštanice, ker je višja deželna sodnija pripoznala le 5000 K odškodnino. Najvišji sodni dvor pa je potrdil obsodbo na 15.000 K.

Deklica brez ušes. — V otroško bolnišnico sv. Ane na Dunaju je pripeljala te dni neka mati svojo 9 let staro hčerko, katera nima ušes, pa tudi nič znamenja, kjer bi morala biti ušesa, ali sliši pa vendarle. Posluš sicer ni popoln, ali sliši le dobro. Ker ni ušes, sliši skozi usta. Profesor Escherich je predstavil deklico svojim slušateljem.

Na „katoliškem“ zborovanju. — Predsednik društva katoliško ločenih poročenih, Fr. Riederer na Dunaju bi bil rad prišel na zborovanje „obrambnega odseka dunajskih katolikov“, da na licu mesta brani društvo. Ker mu niso hoteli dati povabila, je prišel nepovabljen. Ko je začel govoriti dr. Porzer o društvu ločenih ter rekel, da ločenje zakona v Avstriji ni potrebno, je zaklical Riederer: To ni res, ker v Avstriji je po tem 200.000 katolikov ločenih nesrečnih. Tu pa se je slabo godilo Riedererju, ker planili so po njem ter ga pretepli. neki katoliški duhovnik ga je sunil močno dvakrat v želodec, tako da je padel revež pol mrtev v naročje redarja pri izhodu. Zares katoliško!

Proti tatvinam v tržaški luki. — V zadnji seji tržaške trgovske in obrtne zbornice se je govorilo o tem, da treba poskrbeti, da nehajo tako pogoste in drzne tatvine v tržaški luki. Premalo je stražnikov, zategadel imajo tatovi lahko polje. Odposlali so tudi brzojavko na poljedelskega ministra za hitro odpomoč v tej reči.

Zavitek s kosi trupla. — V Parizu je našel neki deček zavitek, v katerem je bila ožgana ženska glava in ožgano truplo brez glave in nog.

Rusko-japonska ženska liga. — „Ruski List“ poroča, da je stopila velika družba moskovskih dam v zvezo z damami v Tokiu, da naredi rusko-japonsko žensko ligo, katere naloga bo, narediti mir med vojskujočima se strankama.

Posebnost Mukdena. — Visoki jambori kot kazala tvrdk tvorijo posebnost mesta Mukden. Kazala se dvigajo pred prodajalnicami kot ogromni drogi in so čisto popolnoma pokriti z rezbami, ki pripovedujejo zgodovino prodajalčeve rodbine.

Velike vojaške vaje se bodo vršile letos na Tirolskem, in sicer v mnogo večjem obsegu nego druga leta.

Amerika proti ruskim židom. — V zadnjih 5 mesecih je dospelo v Newjork okoli 75.000 ruskih židov; ali ker se zakon o naseljevanju strogo izvršuje, je bilo veliko število teh izseljencev odklonjeno.

Duhovni gospodje med seboj. — Ameriška slov. lista „Amerik. Slovenec“ in „Nova Domovina“ sta v rokah duhovnikov. Zadnji čas sta se začela ta dva „katoliška“ lista, ki imata seveda le zgražanje nad slov. „liberalci“, ravšati in kavsati med seboj prav na pravi „katoliški“ podlagi radi „K. S. K. Jednote“. Urednik „N. D.“, duhovnik seveda, je razžalil urednika „Amer. Slov.“, duhovnika seveda, tako, da mu je zapretel s tožbo. Nunci so tako ločeni v dva tabora — pa se tepeje in kavsajo, kakor bi spustil hudiče iz pekla.

Hamlet na japonskem odru. — Shakespearejev „Hamlet“ je bil pred kratkim prestavljen na japonski jezik in uprizorili so ga v Kobe. Tamošnji časopis „Kobe Herald“ poroča na dolgo in široko o tej predstavi kot izborni mešanici lepega in velikanskega. Kraj dejanja je prestavljen na sedanje Japonsko. Ofelija se prikaže v japonski narodni noši, kakor tudi kralj, ki pa ima tupatam tudi salonsko obleko, frak in cilindar. Hamlet sam nastopi v začetku igre v uniformi dijaka cesarske univerze, pozneje v turistovski obleki z nogavicami, drugje zopet v črni salonski suknji z rožico na prsih in ni vraga, da izgube gledalec pravi pojem o melanholičnem princu, ki je toliko let očaroval gledalce s svojo otožnostjo in svojim duševnim bogastvom.

Samomori na Dunaju. — V minoletem letu je bilo na Dunaju 452 samomorov in 546 poskusov samomora. Med prvimi je bilo 346 moških in 106 ženskih, med drugimi 327 moških in 219 ženskih. Najstarejši samomorilec, ki je skočil s petega nadstropja, je imel 87 let, najmlajši otrok, ki je skočil v vodo, je bil pa star 11 let.

Olje na morju. — Neki parnik, ki je nedavno plul v zalivu iz Mohike v Galveston, je šel kroz veliko površino olja, ki je plavalo nekoliko palcev na debelo. Mnogi smatrajo, da je to olje iz kakega podzemnega izvira prodrla na površje vode.

Pobegnil je z Dunaja arhitekt baron Murgu. zapustivši dolga četr milijona. Pobegnil je s svojo metreso v Ameriko.

Dinamit v šoli. — V meščanski šoli v Aschu se je razpočila dinamitna patrona ter ranila več učencev.

16 letna morilka. — V Reichenbergu na Štajerskem je umorila pred kratkim 16 letna Marija Hradec 30 letno delavko Marijo Divok ter jo oropala hranilne knjižice za 400 K in drugih vrednostij. Morilko so hitro prijeli ter jo izročili sodniji.

Revolta na krovu angleškega parnika. — V Trst je došel pred kratkim angleški parnik „Husatonic“ ter pripeljal s seboj 45863 vreč riža. Čez nekaj dni je nastala na parniku revolta, in podkapitan je bil primoran iskati policijske pomoči. Policijskemu nadzorniku Glavacu z mnogimi redarji se je končno posrečilo narediti mir. Neki 39 letni mornar Viljem Covoler je bil težko ranjen, vsled česar so ga prepeljali v bolnišnico.

Zahvala.

O priliki nenadomestne izgube svoje preljubljene matere

Marije Fabčič,

izrekam tim potom svojo najiskrenejšo zahvalo vsem blagim sorodnikom, prijateljem in znancem za obilo udeležbo na njeni zadnji poti. Posebno si štejem v dolžnost, izreči svojo zahvalo cenj. oboju „Goriške Tiskarne“ za krasen venec, nadalje vsem onim, kateri so mi stali na strani v teh težkih dneh.

V Gorici, 12. jan. 1905.

Fabčič Jos.

Išče se
učenca

za knjigarno in trgovino z muzikalijami
in umetninami.

Ponudbe na:

Goriška Tiskarna A. Gabršček.

Hotel „Pri zlatem Jelenu“

V nedeljo dne 15. januarja

KONCERT

Vojaške godbe.

Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 vin.

Dr. Rudolf Gruntar
je otvoril
odvetniško pisarno v Tolminu.

Naznanilo preselitve.

Naznanjam svojim cenj. gg. odjemalcem iz mesta in dežele, da preselim prihodnji mesec svojo

čevljarstvo delavnico

iz Gosposke ulice v ulico Rašče št. 32 v lastne prostore (blizu Pontonijeve lekarne.)

Se toplo priporočam odličnim ospoštovanjem udani

Peter Cotič,
čevljarstvo mojster.

Obvestilo.

Uljudno naznanjam, da se nahaja moja odvetniška pisarna od

1. januarja 1905

v prostorih

„TRGOVSKEGA DOMA“

v I. nadstr. (vhod iz ulice Corso Gius. Verdi).

Dr. Dragotin Treo.

„Trgovski dom“ Ivan Kravos

[Tako se sprejme v službo

priporoča svojo

hišnik

sedlarsko delavnico
v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Zvestega

trgovskega pomočnika

Išče

za trgovino z mešanim blagom.

Spričevala in ponudbe na naslov:

Martin Gerbic, Ročinj.

v novem „Trgovskem domu“. Naloga mu bo: skrbeti za red v celem posloju, oskrbovati centralno kurjavo in električno razsvetlobo, vse pohištvo, opravo, itd. v dvorani, garderobah, restavraciji itd., paziti posebno na red v prostorih, kjer bodo razna društva ter event. po sporazumu z društvi opravljati nalogo društvenega čuvaja.

Prosilci morajo biti dovolj inteligentni Slovenci, morda taki, ki uživajo že kako penzijo in jim bo ta služba v priboljšek. Morajo pa biti oženjeni, najraje brez velike rodbine, da tudi soproga lahko pomaga ob veselicah v garderobi. Stanovanje prosto. Plača po dogovoru. Prošnje na naslov:

„Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“.

V Gorici — Izvojni trg.

Traberjev anatomicno patalogičen muzej.

Nad 1000 umotvorov.

Odprt vsak dan od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer

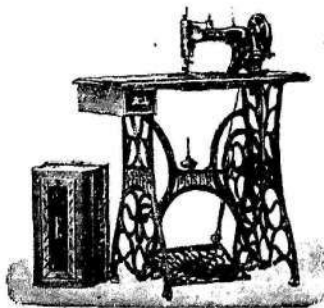
zadnji teden!!!

P. T. občinstvu so na razpolago slovenski katalogi.

Vstopnina 40 vin.

Pfaff-ovi šivalni stroji

so najbolji.



To sliši kupec sicer o vsakem izdelku in od vsakega agenta, k navadno niti ne ve kaj je šivalni stroj, in še ne ve kako se upelje nit v šivalni stroj, tem manj kako isti šiva, toda mi smo po naši več kot 20-letni postojni raznih tovarniških strojev se prepričali, da so res **Pfaffovi** šivalni stroji najbolj trpežni, ter se uverili da se ne dela z nobenim drugim strojem tako natančno kot s **Pfaffovim**.

Pfaffovi šivalni stroji delajo celo po 10-letni dobi še vedno brezsumno.
Pfaffovi šivalni stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.
Pfaffovi šivalni stroji so posebno pripravljeni za umetno vezenje (recamiranje) ter se poučuje brezplačno.
Pfaffovi šivalni stroji prekosijo na dobroti vsako tovarno jamči se za 10 .let.

Nikar naj se ne zamudi pred nakupom ogledati **Pfaffove** šivalne stroje.

Zaloga Pfaffovih šivalnih in drugih strojev v Gorici via Municipio šte. 1

SAUNIG & DEKLEVA.

Popravilnica šivalnih strojev, dvokoles Nuuska ulica 14

Zaščitna znamka: „Sidro“ Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za **Pain-Expeller**

je splošno priznano kot izvrstno bol blažujoče mazilo; cena 80 vin., K 1-40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljubljene domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v skatljah z našo zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

k „zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.



Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se pravi kavinna pijača.

Zahtevajte le izvirne zavojke z imenom **KATHREINER**.

Delavnica cementa in umetnih plošč Ivan Maroni

v Gorici, tekališče Frana Josipa.

Tovarna kvadratnih plošč iz cementa jednobarvnih. Izvršujejo se vsakovrstna dela za stavbe, stopnice, verande, umetne plošče, cevi itd. Izdeluje kvadratne plošče za hodnike.

Cene zmerne.

ZLATAR

DRAGOTIN VEKJET

(C. VECCHIET)

Corso 47 — TRST — Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatarstva, srebrnine ter žepnih, zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur.

Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje ali zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerne.

DIJAMANTI za rezanje stekla

Vsak komad je zajamčen.



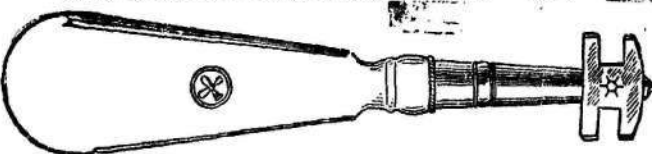
Vsak komad je zajamčen.

od K 1-80, 2-40, 3-—, 4-—, 5-—, 6-—, 8-—, 10-—, 11-—, 15-—, 20-—, 30-—

nad 10.000 komadov ima v zalogi

ANGELO CASAGRANDE v Trstu

Portici di Chiozza 1.



Telefon 994.

Razpošiljatev tudi posameznih komadov po povzetju.

POZOR!
Bolehnim zdravje.

POZOR!
Slabotnim moč.

Pakraške kapljice in slavonska biljevina sta danes najbolj priljubljena ljudska leka, ker delujeta gotovo in z najboljšim vspedom ter sta si odprla pot v vse kraje sveta.



Pakraške kapljice: Te delujejo izvrstno pri vseh žestranjujajo grčeve boleznih v želodcu, gonijo vetrove ter čistijo kri, pospešujejo prebavo, uničujejo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge iz te izvirajoče bolezni.

Zdravijo vse jetrne bolezni; najboljše sredstvo proti boleznim maternice in madrona, radi tega ne bi smela manjkati v nobeni mestni ne kmečki hiši.

Vsakdo naj naroča in naslovi:

Peter Jurišić, lekarnik, Pakrac št. 211 (Slavonija).

Cena je sledeča franko na vsako pošto:

12 steklenic (1 duent)	5 kron	— vin.
24 " (2 ")	8 " 60 "	
36 " (3 ")	12 " 40 "	
48 " (4 ")	16 " — "	
60 " (5 ")	18 " — "	

Manj nego 12 steklenic se ne pošilja.

Viduaric predočuje kmetom moč pakraških kapljic in s. vonske bi jevine.

Slavonska biljevina: Vporablja se uprav sijajnim in najboljim vspedom, proti najstarejemu kašlju, prsoboli, hrapavosti v grlu, težkemu dihanju, naduhi, kataru, odstranja goste sline ter deluje izvrstno pri vseh najstarejih prsnih in pljučnih boleznih.

Cena je sledeča franko na vsako pošto:

2 originalni steklenici 3 K 40 v., 4 originalni steklenici 5 K 80 v., 6 originaln. steklenic 8 K 20 v.

Manje nego 2 steklenici se ne pošilja. Pošilja se po povzetju ali naprej poslanim zneskom. Priporočam, da naroča vsakdo izključno le pod naslovom:

Peter Jurišić, lekarnik, Pakrac št. 211 (Slavonija).

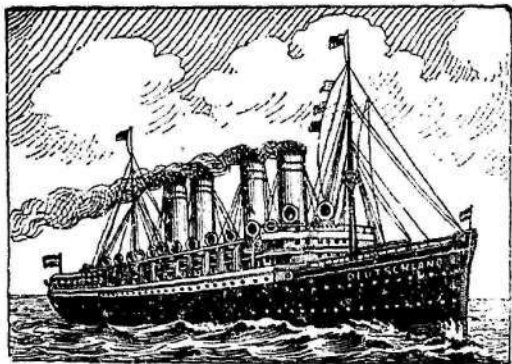
Mihael Ussai

kovaška in ključavničarska delavnica

Židovska ulica št. 7.

Zaloga štedilnikov, sesalk in cevij za vodo. Izvršuje vsako popravo in vpe-ljavo sesalk in vodovodov.

Dožnja
v
Ameriko
za
gld. 100.



Dožnja
v
Ameriko
za
gld. 100.

Iz Ljubljane v Novi-York samo gld. 100

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvania, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, California itd. toliko višje kolikor je tarifarua cena po ameriski železnici; s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg - Amerika Linie

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 kron arc na moj naslov:

Fr. Seunig — Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Prosiva zahtevati listke!!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor: cement, stavbne nosilje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranlišča itd. Ima v zalogi prodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovedih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber **kuhinjaškega in hišnega orodja, pečij, štedilnikov** po brezprimerno nizkih cenah.



Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadškojfo št. 11.

Edina zaloga stavbnih nosilcev v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po nizkih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikanske blagajne, da je kupil pri naju za 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listke!!

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Poštežba poštna in točna.

Zaloga piva

„Dolniške družbo združenih pivovarov Zalec-Laški Jrg in plzenjskega piva „BRAZAVO“ iz siveč. cesar. „Mlišanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja le na debelo od 100 kg naprej.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastavo 6%, na menice 6%. Glavni deleži koncem leta 5½%.

Stanje 31. dec. 1903. (v kronah): Članov 1777 z deleži K=123.644. — Hranilne vloge 1.416.573-66. — Posojila 1.471.650-42 — Vrednost hiš 162.162-93 (v resnici so vredne več). — Reser v ni zalog 70.125-85.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

T. l. p. št. 79.

A. vd. Berini - Gorica

Šolska ulica št. 12

velika zaloga oljkinega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo. Prodaja na drobno: K -72, -80, -88, -96, 104, 112, 120, 136, 144, 160, 186.

Na debelo cene ugodne. Pošilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno. Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerno.

Gorica * Gorica

Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzdovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Anton Potatzky v Gorici

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, preja in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni veneli. — Mašne knjizice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjavo, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Prva koncesionirana delavnica z motornim obratom za fino mehaniko, fiziko, ma. tematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelodvodov, elektrike, brzojavov, hišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po ceni.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo in električno luč.

Oprave za kopalni, sesalke vseh sistemov. — Popraviljalnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pobakrenje in poniklanje. — Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britv, škarij itd.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst. Priznano težko posrebrnjene najlepše forme. Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki. Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christoffle.

Eksport Mizarska zadruga Eksport

v Gorici - Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecrnia 1. Zastopstvo v Spljetu ter Orientu.

Cene zmerno, delo lično in solidno.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, kréh in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva kužičavo. o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franco v priv. Schwannen-Apoteke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevajo brezplačno.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno. postrežbo po jako zmernih cenah.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo

zalogo šivalnih strojev

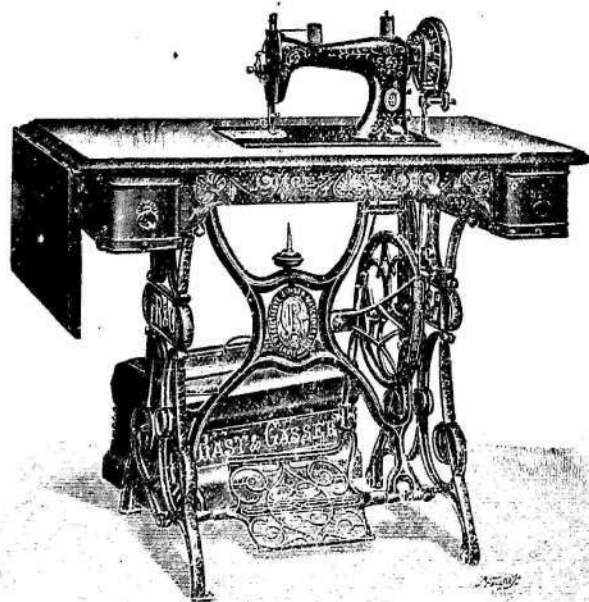
raznih sistemov,

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.



— Zahtevajte pri nakupu — Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „JELEN“.



Varstvena znamka.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Aussenig a. E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju!

Dobiva se povsod!

— Zastopnik: Umberto Bozzini - Gorica, Stolna ulica št. 9. —